

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Det drejer sig under ingen omstændigheder om, at jeg ikke vil besvare noget spørgsmål. Vi støtter, at der skal være en folkelig forankring. Det er egentlig også mit indtryk, når man kigger ud over landet, at der blandt danskerne som helhed er stemning for, at vi som et rigt land skal hjælpe der, hvor andre har behov for hjælp. Vi vil gerne være med til at øge den folkelige forankring, vi stiller gerne op til diskussioner, både af hvilke krav og hvilken adfærd man skal forvente, og kommer der nogen sinde en invitation til forhandlinger og ikke et lovforslag, der allerede er handlet af med Dansk Folkeparti, så møder vi også meget gerne frem.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ja tak. Så er den næste ordfører hr. Kim Christiansen, værsgo.

Kim Christiansen (DF):

Allerførst vil jeg da gerne takke fru Karen Hækkerup for, at hun tillægger Dansk Folkeparti den store magt, som hun gør. Det er vi selvfølgelig glade for.

Som følge af det her egenfinansieringskrav, som vi ganske rigtigt har indgået finanslovsforlig om, har man så med denne lovændring også givet de såkaldte ngo'er – nu kan jeg godt lide at hylde det danske sprog, så jeg vil kalde dem private hjælpeorganisationer – mulighed for via nogle gade- og husstandsindsamlinger at tilvejebringe den her egenfinansiering. Det synes vi egentlig er ganske fornuftigt, for vi har den generelle opfattelse, at når man er med til at tage et medansvar, også økonomisk, så giver det en større glæde i det arbejde, man udfører.

Kl. 17.15

Jeg vil da lige ridse de der organisationer op, som det her handler om: Dansk Røde Kors, Folkekirkens Nødhjælp, Red Barnet, Ibis, Care Danmark og Mellempolkeligt Samvirke.

Det betyder jo ikke, at der ikke er en række organisationer, som stadig væk har mulighed for at lave indsamlinger, men det her er de seks organisationer, hvor der er indgået rammeaftaler med Udenrigsministeriet. Og det er kun de seks organisationer, som det her lovforslag vedrører. Alle øvrige har stadig væk mulighed for at foretage indsamlinger.

Men det er grundlæggende Dansk Folkepartis holdning, at kravet om egenfinansiering bl.a. vil styrke de her organisationers folkelige for-

ankring, som der har været talt så meget om, og især deres motivation for arbejdet.

Og da vi altid står ved vores aftaler, støtter vi naturligvis det her forslag.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Men kunne det ikke være en idé at gå ind i en diskussion med de her organisationer om, hvordan denne her egenfinansiering skulle foregå? Man kunne jo f.eks. skelne mellem egenfinansiering til nødhjælp og egenfinansiering til langsigtet ulandsbistand.

For der er ingen tvivl om, at sådan som det her ligger nu, vil det betyde en forskydning til fokus på nødhjælp frem for langsigtet ulandsbistand. Er det ikke noget, som ordføreren fra Dansk Folkeparti tænker på? Eller er det noget, der slet ikke har været inde i overvejelserne for Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Jeg vil sige til hr. Rune Lund, at det som udgangspunkt er de her organisationer, som har rammeaftaler, fordi de har projektaktiviteter i udlandet. Om hr. Rune Lund så vil kalde det ene eller det andet, er ikke så afgørende for os.

Jeg ved ikke, om det er svar nok?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Det er faktisk meget afgørende, for vi har nogle ngo'er, nogle private hjælpeorganisationer, som er virkelig, virkelig dygtige til at lave langsigtet ulandsbistand. De får topkarakterer i alle undersøgelser, der bliver lavet.

Men det, som man gør med ideen om egenfinansiering kombineret med det her forslag, er, at man i højere grad tvinger dem til at tænke på, hvordan de kan lave nødhjælp. Og dermed kaster man faktisk en masse kompetencer i grams ved at få dem til at bruge en masse kræfter på at samle penge ind og beskæftige sig med nødhjælp, når deres kernekompetenceområde faktisk er den langsigtede ulandsbistand, som giver fattige mennesker muligheden for hjælp til selvhjælp.

Men jeg kan forstå – det var sådan, jeg forstod det på ordføreren – at Dansk Folkeparti åbentbart ikke rigtig skelner mellem nødhjælp og langsigtet ulandsbistand. Hvis det er det, der er tilfældet, synes jeg godt nok, det er rystende. Men er det sådan, det skal forstås?